

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyben szükséges-e az ilyen használat, és ennek során figyelembe kell vennie a szóban forgó harmadik személy által forgalmazott áru célközönségének jellegét.

Mivel a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja a védjegyhasználat megengedhetőségének megítélésénél nem tesz különbséget az áruk lehetséges rendeltetései között, így a védjegyhasználat megengedhetőségének megítélésére vonatkozó feltételek – különösen a tartozékokat vagy alkatrészeket illetően – nem különböznek az áruk másfajta lehetséges rendeltetésére alkalmazandó feltételektől.

- 2) Az „üzleti tisztesség” feltétele a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében lényegében a védjegyjogosult jogos érdekében történő jóhiszemű eljárás kötelezettségét fejezi ki.

A védjegyhasználat különösen akkor nem felel meg az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében, ha:

- olyan módon valósul meg, amely arra enged következtetni, hogy a harmadik személy és a védjegyjogosult közötti gazdasági kapcsolat áll fenn;
- befolyással van a védjegy értékére azáltal, hogy tisztességtelenül kihasználja a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét;
- a nevezett védjegyet hitelét rontja vagy becsmértelével jár;
- vagy a harmadik személy az áruját olyan védjeggyel ellátott áru utánzataként vagy másolataként kínálja, amelynek nem ő a jogosultja.

Az a körülmény, hogy harmadik személy az általa forgalmazott áru rendeltetésének jelzésére használ olyan védjegyet, amelynek nem ő a jogosultja, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az árut a védjeggyel ellátott áruval azonos minőségű vagy egyenértékű jellemzőkkel rendelkező áruként kínálja. Az, hogy így kínálta-e az árut, az adott ügy tényállásától függ, és a kérdést előterjesztő bíróság feladata az alapügy körülményei alapján ennek esetleges fennállását megítélni.

Annak eldöntésénél, hogy a védjegyhasználat megfelel-e az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében, a kérdést előterjesztő bíróságnak figyelembe kell vennie azt, hogy a harmadik személy az általa forgalmazott árut a használt védjegy árujával azonos minőségű vagy egyenértékű jellemzőkkel rendelkező áruként kínálja-e.

- 3) Ha a nem védjegyjogosult harmadik személy nemcsak a tartozékokat vagy alkatrészeket, hanem magát az árut is forgalmazza, amellyel a tartozék vagy alkatrész együtt használandó, úgy ez a használat a 89/104 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alkalmazási körébe tartozik, amennyiben a használat szükséges az általa forgalmazott áru rendeltetésének jelzésére és megfelel az üzleti tisztesség követelményeinek a gazdasági tevékenység körében.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. április 12.

a C-265/03. sz. (az Audiencia Nacional előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Igor Szimutyenkov kontra Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol ügyben ⁽¹⁾

(Közösségek–Oroszország partnerségi megállapodás – A 23. cikk (1) bekezdése – Közvetlen hatály – Munkafeltételek – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Labdarúgás – Az országos versenyen csapatonként részt vevő harmadik államokbeli állampolgárságú hivatásos játékosok számának korlátozása)

(2005/C 132/16)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A C-265/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Audiencia Nacional (Spanyolország) a Bíróságnál 2003. június 17-én nyilvántartásba vett 2003. május 9-i határozatával az előtte **Igor Szimutyenkov** és a **Ministerio de Educación y Cultura, Real Federación Española de Fútbol** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans és A. Rosas tanácselnökök, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, J. Makarczyk, P. Kūris, M. Ilešič (előadó), U. Löhmus, E. Levits és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 12-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az egyrésztől az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrésztől az Orosz Föderáció közötti partnerség létrehozásáról szóló, Korfun 1994. június 24-én aláírt és a Közösségek nevében a Tanács és a Bizottság 1997. október 30-i 97/800/ESZAK, EK, Euratom határozatával jóváhagyott partnerségi és együttműködési megállapodás 23. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ellentétes vele, hogy egy tagállamban székhellyel rendelkező klubnál szabályosan munkát vállaló orosz állampolgárságú hivatásos sportolóra olyan, ugyanezen tagállam sportszövetsége által alkotott szabályt alkalmazzanak, amely szerint a klubok az országos szinten szervezett versenyeken csak korlátozott számban indíthatnak az EGT-megállapodásban részes államokon kívüli harmadik államokbeli játékosokat.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.